

Theatret, og jeg formener, at de fortjene en lidt velvilligere Modtagelse end den, der ved det ærede Medlems Ytringer blev dem til Del. At jeg sværmer for Saarige Bevillinger eller som et andet æret Medlem (Th. Nielsen) mente endog saa for 10aarige, skal jeg ikke nu dvæle videre med, da vi nok snart ville komme tilbage til denne Sag. Det hænger sammen med mit Ønske om at give Theatret en større Fasthed i det Hele taget. Det ærede Medlem sluttede med, at han haabede, at Konsolideringen af det kongelige Theaters Forhold ikke vilde vinde Bifald. Jeg haaber derimod, at Forslaget om Konsolideringen af det kongelige Theaters Forhold vil vinde Bifald, at man vil indse Nødvendigheden af, naar Theatret skal svare til sin Hensigt, da at give det en vis Fasthed; det trænger i høj Grad dertil. At der ikke er betalt Renter af Theatrets Gjæld, har en ganske simpel og naturlig Grund, jeg behøver vistnok ikke at nævne den, ærede Medlemmer ere nok i Stand til at gjaette den; der var ingen Penge til at betale med. Vi vare endog saa i Begyndelsen af det nye Theatersaar i den Stilling, — det er jo den Tid, i hvilken der ikke spilles — at maatte gjøre Laan for at afholde de løbende Udgifter. Dette Laan er nu tilbagebetalt, hvilket jeg kun nævner i Forbigaaende. Angaaende Universitetet fremsatte det ærede Medlem et Forslag, som det skal være mig hørt at komme tilbage til paa et senere Stadium af disse Forhandlinger, et Forslag, som var af den Beskaffenhed, at jeg skal være meget villig til at vise Imødekommen overfor det. Det ærede Medlem fra Beile (Th. Nielsen) kom ind paa at tale om de rige Kirkers Midler og mente, at dette var Noget, man maatte søge at faae Gaand i. Jeg vil imidlertid gjøre opmærksom paa, at der er taget saa godt Gaand i disse rige Kirkers Midler, at der for det Første ikke er Mere at raade over af nogen væsentlig Betydning. Det vil nemlig være i det ærede Folkethings Grundring, at Sorø Akademi havde gjort Forskud til visse Kirkers Restauration, og at disse Forskud skulde forrentes og afdrages ved de formuende Kirkers Hjælp. Naar den Tid er kommet, at denne Forrentning og disse Afdrag ere færdige, eller naar Sorø Akademi faar Penge, som det kan udlaane, saa skal jeg have den Ære at fremsætte for Rigsdagen Forslag om, at man gaar videre i Benyttelsen af de nævnte Kirkers Midler til Restauration af andre Kirker heri Landet, der endog i høj Grad trænge til Hjælp for at faae deres Restauration gennemført. Dernæst talte det ærede Medlem om Kirkerne i Kjøbenhavn. Det er et temmelig omfangsrigt og vanskeligt Kapitel, som Rigsdagen maaste om ikke meget lang Tid vil faae Leilighed til at beskæftige sig med. Da der imidlertid er rørt ved denne Sag, vil den ærede Formand maaste tillade mig at give et Par Oplysninger om, hvorledes det forholder sig med de

Kjøbenhavnske Kirker for Diebliffet og i det Hele, skøndt jeg erkjender, at det egentlig ikke direkte ligger for nu. Der har jo længe været følt en stor Trang til en Reform i disse Kirkeres Forhold i Kjøbenhavn. Sognene have nu tilbøieligt faa stort Omfang, at den virkelige Sjælesorg er en Umulighed for Præsterne, og de Geistliges Antal er dernæst i Forhold til Befolkningen alfor ringe. Trangen til Forandring er derfor almindelig erkjendt. Dertil kommer endnu Forholdet paa Frederiksberg. Frederiksberg Sogn omfatter nu en Befolkning af omtrent 35,000 Mennesker, idet nemlig Besterbro hører med til Frederiksberg Sogn. Den ene Kirke der er naturligvis altsaa utilstrækkelig. Man har imidlertid allerede for lang Tid siden forberedt denne Sag, idet der har været nedfat en Kommission for at tage Spørgsmaalet om Sognegrænserne og Sognenes Bestaaen under Overveelse. Denne Kommission har afgivet en Betænkning, der gaar ud paa i Hovedtrækkene at bevare Sognene, at omfordele Sognene paa en vis Maade, og at oprette 4 nye Sogne, hvortil altsaa maa høre 4 nye Kirker. Dette er i Hovedsagen denne Kommissions Resultater. Dernæst er der endnu for Diebliffet en anden Kommission, som behandler Spørgsmaalet om Begravelsesvæsenet, der staar i nært Forhold til Spørgsmaalet om Kirkeres Indtægter, som det ærede Medlem berørte. Denne Kommission har nedfat et Udvalg, og fra dette Udvalg foreligger der en Betænkning, der i Hovedsagen gaar ud paa at adskille Begravelseserne fra Kirkeres Bedligeholdelse, og derimod give Kirkerne faste Indtægter. Fra denne Kommission kan der altsaa snart ventes en Betænkning. Saa vil der være Anledning til at nedsætte en tredje Kommission, der tager Kjøbenhavns og Frederiksbergs kirkelige Forhold som et Hele under Overveelse. Dertil er Forberedelsen alt færdig, idet nemlig Udkaft til Bestemmelser af de Punkter, som Kommissionen i det Væsentlige skulde bearbejde, er under Forhandling. Naar jeg har meddelt dette, haaber jeg, at det ærede Medlem vil se, at der vil være Spørgsmaal om at anvende Kirkeres Midler, og Spørgsmaalet om Eiendomsretten til disse Kirker, naar dertil skal knyttes Forpligtelser til at opføre nye Kirker, vil neppe blive af stor Interesse for dem, som det ærede Medlem troede, at man vilde frakende Eiendomsretten. Skal Staten overtage disse Kirker, kommer den ogsaa til at overtage den Forpligtelse, som følger deraf, og saa vil Opførelsen af 4 nye Kirker være det Første, som der vil blive Spørgsmaal om. Jeg henstiller dette til det ærede Medlems nærmere Overveelse. — Hvad de reisende Docenter angaar, som det ærede Medlem omtalte, da var samme ærede Medlem bange for, at de skulde kunne komme ind paa Politiken, og selv om de holdt sig til Historien, kunde man frygte for, at denne kunde blive politisk. Naar, var det den gamle Historie, de holdt sig til, vilde